

A

Uds. 46. T. G. - p. 2.
 Leipzig d. 14de Septbr. 1873

Høi Gueg!

Jeg har stadig baaret Dem rødt
 ventelig Brev af 24 Marts 72 i min
 "Portefeuille" for at have det ved Haanden,
 naar engang Rigtigheden (eller Ligheden)
 skulde seie. Om det er dennes Lær
 eller egoistiske Grund, som driver mig til at
 skrive dette Brev, - eller begge Dele, vil De
 snart kunne se. Thi paa samme Tid, som
 jeg først nu sender Dem min kjærligste Tak
 for det Arbeide, De engang havde med mine
 Folkeviser og for Dem Medvirken ved Musik-
 foreningens Opfordring til Understøttelse for mig,
 og hvis for mig smigende Udtryk uden Fortid
 skriver sig fra Dem, - er det min Hensigt
 lige frem at spørge Dem, om De skulde tillades
 at opføre en Komposition af mig, ~~for~~ hvis
 heldige Udfald maaski kunde medføre vigtige

Resultater for min Tjenst.

Had min Brevskriver og Brevskrivere i Almindelighed angaar, har de som Ransker vel god Erfaring deri: man har seemaenge Slegs Skrivelar et "producere", Ansøgninger, Anmodninger, Takkeskrivelser, Breve indeholdende oiflige Spørgmaal (til Venner og Uelyndere), ladet ubesvarede, at man ofte taber Modet, og saa gaar det som oftest, at den, man helst vilde skrive til, bliver forsinket eller forskaaenet, eftersom man tager det. Svendsen har jeg ikke forskaaenet; men han skaaer mig, skriver hiist sjelden (halvt Aars Mellemrum) eller aldrig. Skade, at man skal vae saa afmæftig ikke at kunne bringe ham i maadigt ^{günstige} ~~fordelagtige~~ Omstændigheder, at man kunde draage Fordel af hans magtige Talents.

Med den rentlige Brev fra mig, ser jeg de spørger, om, hvorledes jeg bliver i Leipzig. Trods megen ventlig og velvilig Angang har der stede og især i senere Tid været to Hindringer for min Tilfædsel: forvunde Tiranter og Ulygdelighed.

Skad det sidste angaar, har det uheldigvis betydet:
jeg har haft gjentagne Lungeblødninger, gjentem-
gaaet tit dels heldig Prædiker, og nu drives der
paa at give mig Anledning til at opholde mig
i Sydøen denne Vinter. At jeg er saa fordringes-
fuld, naar Galt skal vee galt, at jernvæbe
Puske, som tilbræge mine Interesser, vilde gjerne
h. d. benytte Leiligheden til at se Rom og Lissabon,
kan De vel tænke Dem. En velvillig Mand,
som De vel ogsaa kjende, var Konsul Dr. Schullz
gjør mig de største Tjenester ved at skrive til Hoffet
i min Interesse og haaber her paa heldigt
Udfald. Maatte det Lykke ham at skaffe mange Penge!

Nu til den omtalte Komposition. Teksten
er af V. Hugo og hedder "La captive". Jeg
har skrevet den for dybt Altstemme, og Stykket
bestaar af to Afdelinger med den kortest
muelige Pause imellem for ikke at tabe Cirklingene
af de to forskjellige Tonearter. 1te Afdeling (den
største) for Orkester alene hedder: Introduction &
danse espagnole. Den anden (la captive) Solo for

Corballe med Orkester. Stykket har især is sidste Afdeling
mange malende Tændelser, som man maatte haabe
ikke vilde lide allforsaget under den mindste Grad
af Fuldkommenhed, som Christianis Orkester besidder.
Men naar jeg tænker paa det groensdøise Bryde-
som Indskæderingen vilde vilde Dem, er jeg ubehagelig
berørt; men jeg har nok ikke andet at sende
hjem, som kunde passe, og min Sygdom har gaaet
sindul Udfridson af flere Klaver. Af Klaver
findes vel kun Fr. Hilda Holmsens, - jeg hender
ikke hendes poetiske Evner. Af de usædvanlige
Instrumenter maas naturligt engelsk Horn erstattes
med Clarinette eller Lignende. Tamburins og Kastagnetter
voldes vel ikke allfor stor Værdelighed, og en til et
overmaat let Parti dudsig Guitarie-Amatør
findes forhaabentlig. Noget Harpeskordes kunde
udelades eller bedst klæmpes paa Pianoet.

Isden 4te Oktober har Revisoren lovet at have
Partituren afshrevet, som de sendes Dem pr Post
og bærer det paa denno store eller mindre Grad
af Klarhed og Regelmæssighed, naar de faar
den paa Halsen.

Jeg har tænkt mig om det heldigste at lade
den synges paa Originalsproget, hvad jeg for
med heldig Virkning i lignende Tilfælde har
forsøgt, og vis å vis paa Programmet
vedfrie en metrisk- og rimelig Oversættelse,
som slutter sig paa det nøieste til Originalen.

Tilbogen Johan Storm hjalp mig i indlagte
Oversættelse af Chanson de Fortunio (af A. de Musset)

Efter min Anskuelse var vi ikke ukaldige
i vor Samarbejde. Kanskø han velvilligt kun-
de paalægge sig ^{Arbejdet} denne Gang ogsaa. Björnson
er jo nu ikke hjemme, saavist jeg ved. Han
kunde vist ogsaa tænkes ikke uvillig til at
levere Oversættelsen. Hvis Lykkens Betager
Dem og De finder det udførligt, skal jeg senere
sende Dem nogle Vink og Forklaringer, hvis De
skulde ønske det. Som De vil se, er der
spansk "Kolorit"; men ender det endelig ikke
som noget Indlæg i min Abrid eller Tilbage.
Ladende Uenighed om Dem angaaende
Nationalprimæret i Mexico, hvori

jeg efter ~~nåen~~ Overlay for i Norddødens Ved-
kommende efter ~~nåen~~ Overlay er kommen til
det Resultat at maatte give Dem Eneud.
Dens Soneter faar vist snart fuldlandig Bespos
i Tyskland fremdeles dens Ejsindommelighed.
Den sidste (i Gular) har i Vinter, flere Gange
forts fem af F. H. Ryttersager, vakt Oprigt-
og Interesse. Skummelig var dog Kritikken,
hvis den kan gives det Navn, da hun spillede
den i Allg. deutsch. Musikverein. Kun
nogle yders? ueheldige apertiske Forhold gjorde
Tonefænen mindre behagelig; Pianoen var uden
"Estrade" klemte inde imellem Publikum.
Dog senere har hun faaet fuld Approbation
ved hendes ejendommeligt Udførelse af Chopins
Koncert. Hun er altsaa den af den lille
norske Musik-koloni, som har gjort sig mest
bemærket paa dette "centrale" Sted, jeg mener
Leipzig. Af de andre Landsmonde og
 yngre Musikere bemærker O. Olsen sig

ved stor Energi og Arbeidskraft. Trods megen
Uddred og Mangel paa "Finesse", maa han dog
kunne gøre det til noget. Han skriver
Symfoni og oryæres med Opera: Plæner, og
der ses megen Sløvtillid, at han selv skriver
Teksten, og giver den ud som af alle os
Andre. Grøndahl træffer De vel i Str. ma.
Han lovede mig engang at fortælle mig saa meget
om sine musicaliske Fremskridt og Liv; men han
er jo forlovet og nyder denne Lykke paa
næst Hold og finder vel ^{se} paa (lige som jeg
ovener har gjort) en eller anden Undskyld-
ning for Prooskrivere = Lædher.

Med Hilsen til Fr. L. skulde jeg
gjernu vilde vide, hvorledes hun lever.

Til Slutning maa jeg ikke glemme
at foreskibe det Forsk, at gøre en *) paa
Pyrammet og Anmærkning under saa
Lydende: "De spanske Motiver ere af
Komponisten, altsaa Gledeligheder, ikke Folkemelodier."

Uaglet

~~Den~~ Kjenderen vil finde denne Bemærkning
overflødig, skulde jeg ønske at forebygge Mis-
forstaaelse.

Jeg ser Brevet antager "Dimensions",
naar man taler om sig selv bliver man
bred. Lev vel og velsign en Hilsen til
Deres Kone fra

Den hengivne

Joh. Selmer

P.S.

Nogle Linceis fra Dem vilde bringe
stor Glæde.